

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

VII. volebné obdobie

N á v r h

UZNESENIE

NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

z októbra 2018

k pracovnej definícii antislavizmu vypracovanou skupinou poslancov Národnej rady Slovenskej republiky v spolupráci s občianskym združením Slavica

Národná rada Slovenskej republiky

A. b e r i e n a v e d o m i e

informáciu o predložení návrhu uznesenia poslanca Národnej rady Slovenskej republiky Andreja Danka k pracovnej definícii antisemitizmu na zasadnutie 35. schôdze Národnej rady Slovenskej republiky pod číslom parlamentnej tlače 1125,

B. v y s l o v u j e s ú h l a s

s pracovnou definíciou antislavizmu vypracovanou skupinou poslancov Národnej rady Slovenskej republiky v spolupráci s občianskym združením Slavica, a to v takomto znení:

„Slovensko je prirodzenou súčasťou sveta Slovanov. Slovenská republika je domovom Slovákov a Sloveniek, ktorí viedli boj o svoju nezávislosť viac ako tisícročie. Je preto prirodzené, že chcú žiť v prostredí, v ktorom nebudú terčom nenávisti zo strany iných. Antislavizmus, ako nenávisť namierená proti Slovanom, sa prejavuje vo svete už niekoľko storočí. Počas tejto doby mal antislavizmus aj fyzické prejavy vo forme genocídy a vyvraždenia miliónov Slovanov. Nepriateľstvo a predpojatosť voči Slovanom ako rase pretrváva aj v 21. storočí. Najzúrivejšiu nenávisť môžeme pozorovať hlavne k východným Slovanom (najmä k Rusom) a južným Slovanom (najmä k Srbom).

V súčasnosti sa antislavizmus prejavuje hlavne v hovorenom, písanom a vo vizuálnom prejave, používa zlomyselné stereotypy o Slovanoch a pripisuje im negatívne charakterové črty. Súčasťou antislavizmu je aj cielené zosmiešňovanie a degradovanie významných osobností slovenského národa. Antislavizmus treba vnímať ako útok na náš jazyk, kultúru, literatúru, dejiny, inštitúcie a vieru, teda na

všetko to, čo robí národ národom. Rétorické a fyzické prejavy antislavizmu sú namierené proti príslušníkom slovanských alebo neslovanských národov a/alebo ich majetku, proti inštitúciám slovanskej komunity a náboženským ustanovizniám.

Terčom takýchto prejavov môžu byť tiež slovanské krajiny, chápané ako slovanské spoločenstvo. Avšak kritiku slovanských krajín podobnú tej, aká býva vznesená proti akejkolvek inej krajine, nemožno považovať za antislavistickú. Antislavizmus často obviňuje Slovanov z konšpirácie poškodzujúcej ľudstvo a často sa používa na obviňovanie Slovanov z „toho, prečo veci nefungujú“.

Súčasný príklady antislavizmu vo verejnom živote, médiách, školách, na pracoviskách a v náboženskej sfére, berúc do úvahy celkový kontext, môžu zahŕňať, ale nie sú obmedzené na:

1. ospravedlňovanie a popieranie genocídy Slovanov,
2. vytváranie klamlivých, dehumanizujúcich, démonizujúcich alebo stereotypných tvrdení o Slovanoch,
3. obviňovanie Slovanov ako ľudu zo zodpovednosti za skutočné alebo vymyslené krivdy spáchané jednou slovanskou osobou alebo skupinou, alebo aj za činy spáchané neslovanmi,
4. obviňovanie Slovanov, slovanských štátov alebo slovanských národov z organizovaného podieľania sa na holokauste,
5. obviňovanie príslušníkov slovanských národov z toho, že sú lojálnejší k svojim krajinám alebo k údajným prioritám Slovanov na celom svete než k záujmom cudzích krajín,
6. odopieranie práva slovanských národov na sebaurčenie a nezávislosť,
7. uplatňovanie dvojitého štandardu voči Slovanom a slovanským krajinám vyžadovaním správania, ktoré sa neočakáva alebo nevyžaduje od žiadneho iného demokratického štátu,
8. používanie symbolov alebo obrazov spájaných s klasickým antislavizmom na negatívne charakterizovanie Slovanov alebo slovanských národov,
9. prirovnávanie súčasnej politiky slovanských krajín k politike nacistov,
10. považovanie Slovanov za kolektívne zodpovedných za konanie slovanských krajín,
11. zosmiešňovanie a degradovanie slovanskej symboliky a tradícií, vrátane rodiny ako tradičnej formy života Slovanov,
12. obviňovanie stúpencov slovanskej vzájomnosti z panslavizmu a ich kriminalizovanie.

Antislavistické činy sú trestné činy vtedy, keď ich tak definuje zákon (napr. distribúcia antislavistických materiálov v niektorých krajinách).

Trestné činy sú antislavistické vtedy, keď cieľ útoku – či už ľudia, alebo majetok (ako napríklad budovy, školy, miesta na bohoslužby a cintoríny) – je vybraný preto, že je alebo je vnímaný ako slovanský alebo spojený so Slovanmi.

Antislavistická diskriminácia je odopieranie Slovanom možností alebo služieb dostupných iným osobám.“;

C. odporúča

vláde Slovenskej republiky, aby

- vykonala analýzu právneho poriadku Slovenskej republiky a v prípade potreby pripravila legislatívne návrhy príslušných právnych predpisov tak, aby v činnosti a pri rozhodovaní orgánov verejnej moci Slovenskej republiky bola rešpektovaná uvedená definícia,

- aktívne prispievala k zaisteniu bezpečnosti občanov slovanských krajín a slovanských náboženských, vzdelávacích a kultúrnych priestorov prostredníctvom dôkladnej a štruktúrovanej konzultácie a dialógu so slovanskými organizáciami občianskej spoločnosti a príslušnými verejnými inštitúciami bojujúcimi proti všetkým formám diskriminácie,

- sa podieľala na úsilí Národnej rady Slovenskej republiky pri kultivovaní diskusie vo verejnom priestore, ktoré za každých okolností bude odsudzovať antislovanské a nenávistné vyjadrenia i prejavy a bude prinášať racionálne protiargumenty.

Bratislava, december 2018

MILAN UHRÍK
MARIAN KOTLEBA
RASTISLAV SCHLOSSER

